

Bemærkninger til forslaget

Skoler på Nørrebro har måttet lave evakueringsplaner. Børnehaver sætter panserglass for vinduerne for at beskytte børnene. Der er fundet våben i sandkasser. Biblioteket på Blågårds Plads har i en periode været nødsaget til at ændre åbningstider på grund af skyderier. Det samme har medborgerhuset på Blågårds Plads og Korsgadehallen.

Helt almindelige københavnere er blevet passet op på åben gade af selvbestaltede bander og tvunget igennem kropsvisitationer. Teenageknægte render rundt med våben. Politiet har – efter det store borgermøde i Korsgadehallen – udtalt, at det var for farligt at patruljere på og omkring Blågårds Plads til fods, til hest eller på cykel. Det sætter almindelige borgeres sikkerhed i et alvorligt perspektiv.

Det er Danmarks tættest befolkede bydel, vi taler om – hvor politiet ikke mener der kan patruljeres, og hvor der er blevet skudt i flæng og hverdagen er vendt op og ned for tusinder af danskere.

Bagmændene bag dette er organiserede kriminelle. Det er rockere og bander, som lever af hash- og/eller narkohandel. Det er bander, som sætter deres vilje igennem med trusler og med vold, og – i alt fald for rockernes vedkommende – med meget stor sandsynlighed for kriminelle aktiviteter, som ud over hash og narko også omfatter våben, kvindehandel, prostitution, hvidvaskning, tæskehold, vidnetrusler osv.

SF og Socialdemokratiets forslag bygger på, at vi skal gøre noget ved situationen her og nu ved at gribe stærkt ind over for de mennesker, der bærer våben. Det er derfor nødvendigt med en straf, der effektivt får våbenbærerne væk fra gaden. Men straf kan aldrig stå alene, og derfor introducerer SF og Socialdemokratiet en lang række forslag, der skal sikre, at de dømte efter endt afsoning kan få mulighed for at leve et kriminalløst liv.

Straf er brandslukning, når det er gået galt. Det er derfor indlysende, at der skal gøres noget, inden unge mænd udvikler sig til hårdebrede og hårdkogte kriminelle. Derfor indeholder SF og Socialdemokratiets forslag også en lang række initiativer, der skal fange de unge, der er i risikozonen for at blive kriminelle.

Bremser af fødekæden til banderne – initiativer rettet mod de unge

Et styrket SSP-samarbejde og en kommunal strategi for forebyggelse af ungdomskriminalitet.

Det danske SSP-samarbejde er unikt. Samarbejdet mellem socialforvaltning, skole og politi har vist sig meget værdifuldt. Det skal derfor styrkes i de problemramte kommuner. Det skal udvides til at omfatte SSP+, der har unge til det fyldte 23. år som målgruppe. Dermed sikrer vi, at der stadig er en solid forebyggelsesindsats efter det 18. år. Det er værd at huske, at langt hovedparten af bandemedlemmerne, der er pågrebet under konflikten, er over 18 år. Der er altså brug for en stærk social indsats, også efter det fyldte 18. år.

SSP skal have udvidede beføjelser til at igangsætte initiativer, hvor det skønnes nødvendigt.

Ifølge en undersøgelse foretaget af Børnerådet har kun 1 ud af 9 kommuner målsætninger for, hvordan de vil bekæmpe ungdomskriminalitet. Kommunerne er i dag udelukkende forpligtede til at have en sammenhængende børn og unge-politik. Det er SF og Socialdemokratiets opfattelse, at det er en forudsætning for, at kommunerne har fokus på ungdomskriminalitet, at de har målsætninger for, hvordan de lokalt vil komme den til livs. Derfor foreslår SF og Socialdemokratiet, at kommunerne forpligtes til at lave sådanne målsætninger.

Sociale tiltag

Først og fremmest er det vigtigt at forebygge fattigdom og marginalisering. For netop fattigdom er et af de elementer, der skaber flere udsatte børn. Når forældre ikke har penge nok til mad sidst på måneden eller ikke kan få en ordentlig bolig til dem selv og deres børn, øger det sandsynligheden for at ende i misbrug eller manglende overskud til at tage sig ordentligt af børnene.

Der er behov for, at vi sætter massivt ind i 1-6-årsalderen, hvor effekten af indsatsen ser ud til at være størst. Men ofte er der først for alvor hjælp og støtte at hente, når tingene har udviklet sig så meget, at den